

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

انجیل مقدس، رساله دوم پطرس

رساله هوشیاری!

۲ پطرس ۱: ۵- ۱۱

آنچه که باید در ایمان گرانبها رشد کنیم (۱)

درس شماره ۹ از فصل ۱

آیه حفظی برای ۱۵ ماه سپتامبر سال ۲۰۲۲

انجیل مقدس، ۲ پطرس ۱: ۵

۵ و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛

آیه حفظی برای ۲۲ ماه سپتامبر سال ۲۰۲۲

انجیل مقدس، ۲ پطرس ۱: ۶

۶ و در فضیلت، علم و در علم، عفت و در عفت، صبر و در صبر، دینداری؛

قرائت کلام: امروز بخش جدیدی را شروع می کنیم. لطفا ۲ پطرس ۱: ۵- ۱۱ را بخوانید:

۵ و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛

۶ و در فضیلت، علم و در علم، عفت و در عفت، صبر و در صبر، دینداری؛

۷ و در دینداری، محبت برادران و در محبت برادران، محبت را.

۸ زیرا هرگاه اینها در شما یافت شود و بیفزاید، شما را نمی گذارد که در معرفت خداوند ما

عیسی مسیح کاهل یا بی ثمر بوده باشید.

۹ زیرا هرکه اینها را ندارد، کور و کوتاه نظر است و تطیهر گناهان گذشته خود را فراموش

کرده است.

۱۰ لهذا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

۱۱ و همچنین دخول در ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح به شما به دولت‌مندی داده خواهد شد.

دعا: دعای داشته باشیم برای درک صحیح کلام خدا و سپس اطاعت صحیح بر اساس درک صحیح!

مرور: مطلب اصلی رساله دوم پطرس این است که چگونه از افتادن در دام تعلیمات کاذب و معلمین کاذب دوری کنیم.

تقسیم بندی رساله: رساله دوم پطرس را می شود به چهار قسمت تقسیم کرد: درودها، ۱: ۱-۲

اول- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست نجات آسمانی ما در مسیح، ۱: ۳-۱۱

دوم- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست کلام مکتوب خدا، ۱: ۱۲-۲۱

سوم- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست ماهیت معلمین کاذب، ۲: ۱-۲۲

چهارم- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست آینده، ۳: ۱-۱۸

تقسیم بندی اول- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست نجات آسمانی ما در مسیح،

۱: ۳-۱۱.

نجات آسمانی که در مسیح داریم کاملاً برای داشتن یک زندگی سالم مسیحی بسنده است، کافی است. بسنده بودن و یا کفایت کامل را داشتن یعنی برای انجام هر خدمت، و یا هر رفتار درستی که پدر آسمانی از ما انتظار دارد، در هر شرایطی، هر آنچه که لازم است را داریم.

چهار جنبه مهم بسنده بودن نجات آسمانی مان را در آیات ۱ الی ۴ مطالعه کردیم: قوت الهی،

تدارک سازی الهی، راه استفاده از قوت و منابع الهی، و تحقق وعده های خدا.

نکته پنجم، حالا در این نجات آسمانی ما باید نهایت سعی و کوشش را برای رشد روحانی بکنیم.

این نکته پنجم، آیات ۵ الی ۱۱ را در بر می گیرد. بخشی از این مطلب را در جلسه گذشته شروع کردیم.

چون وعده‌های بی‌نهایت عظیم و گرانبها در مسیح به ما داده شد (آیه ۴)، و چون همه چیزهایی را که

برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است (آیه ۳)، و چون قوت الهی او را نیز داریم (آیه ۳)، به همین جهت، بر اساس آنچه که خدا در مسیح به ما داده است، باید نهایت سعی و کوشش خود را برای رشد در ایمان بر خداوند عیسی مسیح بکنیم. هیچ بهانه پذیرفته نمی شود.

اولین جنبه که باید در آن رشد کنیم "فضیلت" است. آیه ۵: و به همین جهت، کمال سعی نموده،

در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛

فضیلت یعنی بر بی ایمانان به خداوند عیسی مسیح برتری اخلاقی داشته باشیم. اخلاق و رفتار یک ایماندار مسیحی باید با زمان پیش از ایمانش و با مردم بی ایمان این دنیا فرق داشته باشد، اگر حقیقتاً یک فرد ایماندار مسیحی هست. و این فرق باید در اعمال و رفتار و گفتار ما دیده شود. و این رشد از طریق تازه شدن ذهن ما در کلام خدا مهیا می شود.

درس جدید: جنبه دومی که باید در آن رشد کنیم "علم" است، آیه ۶: و در فضیلت، علم؛

منظور از علم، دانش حقایق الهی است از کتاب مقدس که شالوده حکمت و تمییز می باشد (کولسیان ۱: ۹). یعنی اینکه حقایق کتاب مقدس را بدرستی بدانیم و بدرستی بکار بریم (کولسیان ۱: ۱۰). و برای این امر باید فکر و ذهن ما با نور کلام مکتوب خدا منور گردد (کولسیان ۳: ۱۰). یعنی باید با جدیت و با بکار بردن اصول مطالعه صحیح کتاب مقدس، انرا مطالعه کرده و بر روی حقایق آن تعمق کنیم. تا طرز فکر مسیح را بدانیم همانگونه که ۱ قرنیتان ۲: ۱۶ می فرماید: **لکن ما فکر مسیح را داریم.** یادمان باشد که حقیقت خدا فراتر از کلامش نیست. در تعلیمات عرفانی که متأسفانه حتی در مسیحیت و کلیساهای فارسی زبان رخنه کرده است، به خطا می گویند شناخت خدا فراتر از کلامش هست. در حالیکه خود خدا در کلامش **مزمور ۱۳۸: ۲** می فرماید: **کلام خویش را بر تمام اسم خود تمجید نموده‌ای (بالا تر قرار داده ای).** خدا کلام مکتوبش را بر تمامی نامهای خود افضل تر قرار داده است. ریشه عرفان به هر شکل و فرمی از شیطان می آید. پیدایش ۳: ۵، دروغ شیطان به حوا: **مانند خدا عارف نیک و بد خواهید بود.** ریشه کلمه عارف، عرفان است. و در اینجا شما می بینید که ریشه عرفان، خود شیطان می بوده است. مکتب عرفان در فارسی همان مکتب ناستیکی در یونانی است، که مکتبی است بسیار خطرناک و ضد کتابمقدسی. بر کلام مکتوب خدا تمرکز کنید. اصول مطالعه و تفسیر صحیح آنرا یاد بگیرید. مزمور ۱۱۹: ۹۷ می فرماید: **شریعت تو را چقدر دوست می‌دارم؛ تمامی روز تفکر من است.**

جنبه سومی که باید در آن رشد کنیم "عفت" است، آیه ۶ ادامه می دهد: **و در فضیلت، علم و در**

علم، عفت.

منظور از عفت، خویشتنداری است که یکی از جنبه های میوه روح القدس است (غلاطیان ۵: ۲۳). این کلمه بخصوص برای ورزشکاران بکار می رفته است که با انضباط شخصی و خویشتنداری خود را برای مبارزات ورزشی آماده می کردند.

معلمین کاذب همیشه در نهایت ایمان بر خداوند عیسی مسیح را از اخلاق و رفتار روزانه پیروانش جدا می کند. چون نمی توانند روح و جان انسانها را از گرایش بطرف گناه و ثمرات مخرب آن رهایی بخشند. و در واقع یا پیروانشان را مجبور می کنند که خودشان با قدرت و حکمت خودشان با گرایش ها بطرف گناه مبارزه کنند. و یا تسلیم وسوسه های گناه شدن را بصورتی توجیه می کنند.

جنبه چهارمی که باید در آن رشد کنیم "صبر" است، آیه ۶ ادامه می دهد: **و در فضیلت، علم و**

در علم، عفت و در عفت، صبر.

منظور از "صبر" در اینجا در کلمه یونانی که بکار رفته است "استقامت داشتن در انجام خدمات نیکوست." یعنی در مقابل وسوسه های دست کشیدن از خدمت مسیح و کلیسای مسیح در انجام آن خدمت استقامت نشان دهیم و ادامه دهیم. در مکاشفه ۳: ۱۰، مسیح به کلیسای وفادار فیلادلفیه می فرماید:

۱۰ چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهم داشت، از ساعت امتحان

که بر تمام ربع مسکون خواهد آمد تا تمامی ساکنان زمین را بیازماید.

یعنی مسیح از کلیسای فلادلفیه تقدیر می کند که در اعلام و ایستادن بر روی کلام مکتوب خدا استقامت نشان دادند علی رغم جفاها. مفهوم این کلمه ای که در اینجا در یونانی بکار رفته است و در فارسی صبر ترجمه شده است در واقع از صبر بالاتر است. صبری که در اینجا از آن صحبت می شود یک حالت راکد ندارد که سختی ها را با صبر فقط بپذیریم. بلکه می گوید نه فقط سختی ها و جفاها را می پذیریم بلکه به خدمت مسیح و کلامش و کلیسایش ادامه می دهیم. بهترین نوعی که بیان شده است در عبرانیان ۱۲: ۲ می باشد که می فرماید: **و به سوی پیشوا و کاملکننده ایمان، یعنی عیسی بنگریم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل (همان کلمه یونانی است) صلیب گردید (به خدمت خود ادامه داد) و به دست راست تخت خدا نشسته است.**